

Effectio:neque effectio,actio est. Quoniam autem adificandi facultas, seu potestas, ars quædā est, atq. id ipsum, quod habitus quidā cū ratione cōiunctus, ad efficiēdū idoneus: neq. ars vllā est, quæ nō sit habitus cum ratione cōiunctus ad faciēdum idoneus: neq. vllus talis habitus est, qui nō sit ars: idem erunt ars, & habitus ad faciendū idoneus cum vera ratione coniunctus. Ars autem omnis in origine & molitione rei occupata est, idq. molitur & expeqtat, ut aliquid fiat eorum, quæ esse & non esse posunt, quorūq. principiū in eo, qui facit, non in eo, quod fit, positū est. Nā neq. ergum, quæ necessariō vel sunt, vel sunt, ars est, neque eorum, quæ natura constat. Hæc enim in seip̄is itaclusum habet principiū. Quoniam autem effectio & actio inter se differunt, necesse est artem effectiōis esse, non actionis: in tisdemque rebus quodammodo ars & fortuna versantur: quemadmodum ait & Agatho,

*Fortuna ut artem sic & ars fortunam
amat.*

Ars igitur (ut dictum est) habitus est quidam cum vera ratione conjunctus, ad efficiendum idoneus. Inertia contra, habitus cum ratione falsa conjunctus ad efficiendum idoneus, in eo, quod aliter euenire potest, occupatus.

CAPVT V.

De prudentia autem sic optimè cognoscemus, si quos prudētis appellemus, percepimus. Ac prudentis quidem videtur esse in iis quæ sibi bona, & ex usu sunt, nō singillatim, verbi gratia, quænam ad bonam valetudinem, aut ad vireis, sed vniuersæ, qua ad benè beatéque viuendū conducant, bene consultare posse. Cuius rei argumentum est, quod prudentes in re aliqua dicimus eos, qui bene ratiocinando, quomodo ad honestum finem perueniant, assequuntur, in iis, quæ arte non continentur. Quocirca qui ad consultandum ingenio valet, is & prudens omnino & vniuersè fuerit. Consultat autem iis de rebus nemo, quæ aliter sese habere, quæve ab ipso agi non possunt. Quare si scientia omnis cum demonstratione coniuncta est: & si quorum principia aliter sese habere possunt, eorum nō est demonstratio (omnia enim sese aliter quoque habere possunt) si denique de iis quæ necessariò sunt, consultati non potest: neque scientia quod sub actionem venit, sese aliter habet affectionis est genus. Restat igitur, ut ea

Α τορχέξεις, ποινίστε εἴτε ο ποίησις, τορχέξεις δέντιον
ἐπειδή οὐκ οἰκοδημικά τέχνη τις δέντρα δένθει
τορχέξεις πις μὲν λόγου ποιητική, καὶ οὐ δέμια οὐ-
τε τέχνη δέντρη, οὐτε οὐ μὲν λόγου ποιητική τορχέξεις
δέντρη, οὐτε ποιητική, οὐτε τέχνη, ταῦταν αἱ εἴην
τέχνη καὶ τορχέξεις μὲν λόγου ἀληθεῖα ποιητική.
εἴτι δὲ τέχνη, πάσαι τοῦτο θέσειν, καὶ τὸ τε-
χνώδειν, καὶ θεωρεῖν, ὅποις αὖ γένιται τι τοῦ
εὐθεγενέσθων καὶ εἴτι, καὶ μη εἴτι. καὶ τῶν οὐτού
B εἰν τοι ποιητική, ἀλλὰ μη τοῦ ποιητικού μέρους
οὔτε γε τοῦ εἴτι αἰσθάνοντος, οὐτού μέρους, οὐτε
τέχνη δέντρη οὔτε τοῦ εἴτι φύσης. ἐν αὐτοῖς γε
τορχέξεις ταῦτα τηλείων αἰσθάνοντος. ἐπειδή ποίησις καὶ
τορχέξεις, τετρεον, αἰσθάνοντα τηλείων ποιη-
σισ, ἀλλὰ οὐ τορχέξεις εἴτια. καὶ ξέπεν πινε
σφεν ταὶ αὐταὶ δέντρη τούτῳ καὶ τέχνη, καὶ θεω-
ρεῖ τοι ἀγάθων φυσῆς, Τέχνη τούτων δέντρες,
καὶ τούτῳ τέχνης. οὐδὲ οὐδὲ τέχνη, θεωρεῖ εἴ-
ρηστη, τορχέξεις πις μετέ λόγου ἀληθεῖας ποιητική
δέντρη. οὐδὲ ἀτεχνία, ποιητική μὲν λόγου
μενοδοῦς ποιητική τορχέξεις, περὶ τὸ εὐθεγενέσθων
ἀλλας εἴταιν.

Κεφαλαιον η.

ΠΕΞὶ ἦ φερνήσεως, οὕτως αὖ λέβοιμε
θεωρίσαντες, τίνας δὴ λέγομεν τῶν
φερνήσεως. Δικῆς δὲ φερνήσεως ἐστιν τὸ φερνή-

Διαγέλως βουλεύσαται τὰ αὐτὰ ἀ-

γεται καὶ συμφέρεται, οὐ καὶ μέρος, οιν ποιεῖ
τοῦθεις οὐδὲν εἰσίν ἀλλὰ ποιεῖ τοῦθεις τὸ δι-
ζην ὅλον, συμεῖον δέ, ὅπερ καὶ δύναται πεί τι
φαντικοῖς λέγοντι. ὅπερ τοῦθεις τέλος τε

παντας δέλλεις οὐδεῖς τοις α-

Ε οὐκαντινοὶ αλλως ἔχειν, οὐδὲ τὴν μη εὐδέξα-
μερόν αὐτῷ παρέχει. τοῦτο εἴ τοι, δηποτέ μη
μόδι, μετ' ἀποδείξεως· τὸν δι' αὐτὸν χαρά-
σθεντα.

χοντινά πλαστες ζητεύει, τους των μηδενικών αυτού της
ξέσπασμά περίτερο για την επένδυση στην ανάπτυξη της
επιχείρησης της Ελλάδας.

F τῶν ἐκ αὐτοῦ προσηγόρισεν οὐδὲ τε-
χνή ὀπίσιμη μέρη, ὅτι αὐτός δέχεται τὸ περιφερό-
αλλως ἔχειν τέχνην μή, ὅτι ἄλλο τὸ γένος

περίξεως, καὶ ποιησεως. λέπτει αὐτὸν εἰς τὸν ἔθνος ἐλαυνὴν μὲν λόγου περιττίκην,

*muncus,
ad agen-*